

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

за сега три пѣти въ седмицата: вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на «Държавенъ Вѣстникъ»

за въ Княжеството е 16 л., за повнѣ съ прибавление на пощенскитѣ разности.

ЗА ВСѢКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ половинѣ страници 30 стотинки.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко, що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ, се испраща до Администрацията му.

Год. VI.

СОФИЯ, сѣбота 14 януарий 1884 год.

Брой 4.

ОФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

По Министерството на Финанситѣ.

Указъ

№ 1173.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България

Прогласяваме:

I. Народното Събрание прие, Ний утвърдихме и утвърждаваме

II. Да опростимъ на долѣпоименованитѣ градове и села разни правителственни даждия, които тѣхнитѣ даноплатци не сж въ възможность да ги платятъ.

По десятътка.

1. На Михаила Георгиевъ, жителъ отъ г. Лѣсковецъ, по причина че на 8 августа 1881 г. е изгорѣла къщата му съ всички земни произведения, опростава се десятътка въ размѣръ на 47 лева и 14 ст.

2. На с. Раданово, Търновскій окръгъ, опростава се десятътка отъ 1877 г., прападающъ се на забѣгнали турци въ врѣме на войната, сѣдбитѣ на които презъ това врѣме сж били опустошени, въ размѣръ на 2744 лева и 79 ст.

3. На деветнаесетъ семейства отъ Кюстендилскій окръгъ, останали въ турска територия, опростава се десятътка презъ 1881 г., който е записанъ на с. Вѣтрень, въ размѣръ на 220 лева и 47½ ст.

4. На Анна Раданова отъ Македония, живуща въ с. Осонца, Софийскій окръгъ, опростава се десятътка ѝ отъ 1882 г., по причина на крайната ѝ бѣдность и тежка фамилия, състояща отъ четири маловъзрастни дѣтца, въ размѣръ на 16 лева.

5. На с. Окчуларъ, Шуменскій окръгъ, опростава се десятътка 900 оки жито отъ 1882 г. дадено взаимнообразно на преселенци, по причина на несъстоятелность и загуби отъ градобитнина, въ размѣръ 180 лева, и отъ десятътка на сжщото село за 1881 г. 1800 оки жито и 850 оки ячиминъ, храни раздадени тоже взаимнообразно, въ размѣръ 396 лева 22 ст.

6. На с. Селановци, Раховска околия, за 1877, 1878 и 1879 г. опростава се поземелний налогъ на нѣкои крайно бѣдни лица и вдовици, въ размѣръ 491 лева и 54 ст.

7. На с. Горникъ, Вѣлослатинска околия, опроставатъ се отъ сжщото даждие за 1878 г., което не може да исплати населението, по причина, че добитъка му въ врѣме на войната билъ ограбенъ, 630 лева.

8. На с. Островъ, Орѣховска околия, опростава се поземелний налогъ за 1878 г., който дължатъ вдовици, лица несъстоятелни и забѣгнали въ Румѣния, 530 лева и 2½ ст.

9. На с. Вѣлилий за сжщата година и отъ сжщото даждие за 1878 г. 166 лева и 22 ст.

По вергията (емлякъ иджаръ) и теметуатъ.

10. На г. Кюстендилъ се опростава теметуата за 1882 г. на лица измрѣли презъ 1879, 1880 и 1881; на изселени окончателно изъ Княжеството; на бѣдни поборници; на служащи въ войската; и постѣнили въ училища; на живущи отъ много врѣме въ странство и въ неизвѣстни мѣста; на крайно бѣднитѣ, които се препитаватъ съ надничарска плата всичко 1505 лева и 50 ст.

Опростава се емляка на здания гнили, на опѣнени праздни мѣста, принадлежащи на турци избѣгнали и не сж се завърнали и на крайно

бѣдни, които се препитаватъ съ просия 162 лева и 17 ст.

11. На с. Малко-Яларе, Търновскій окръгъ, опрощава се вергията отъ 1877 и 1878 г., защото е пострадало въ врѣме на войната и населението се намира въ голѣма бѣдностъ 1557 лева и 87 ст.

12. На г. Силистра се опрощава, съгласно съ объясненията въ журналното постановление на Силистренскій окръженъ съвѣтъ подъ № 18 отъ иджара за 1878 и 1879 год. по 95 лева и 92 ст. или 191 лева и 84 ст.

За 1880 г. отъ сѣщото даждие	1329 л.	72 ст.
" 1881 " " " "	1364 "	1 "
" 1882 " " " "	1017 "	74 "

На сѣщия градъ се опрощава отъ теметуата за 1878 г.	84 л.	44 ст.
" 1879 "	293 "	86 "
" 1880 "	547 "	93 "
" 1881 "	962 "	43 "
" 1882 "	1188 "	79 "

13. На г. Разградъ се опрощаватъ на крайно бѣдни жители отъ емляка за 1878 год. 189 лева и 80 ст. и за 1879 г. 188 лева и 80 ст.

14. На с. Червена-Вода, Руссенскій окръгъ, се опрощава емляка за 1877 г., който жителитѣ се исплатили на бившето турско правителство и сега повторно се искатъ отъ тѣхъ въ размѣръ 742 лева.

15. На с. Долне-Манастирице опрощава се емляка за 1877 г., който тоже билъ исплатенъ на бившето турско правителство въ размѣръ 683 лева и 2¹/₂ ст.

16. На с. Островъ, Раховска околия, опрощава се теметуата за 1878 г., изискуемъ се отъ бѣдни вдовици, отъ забѣгнали въ Румѣния и отъ умрѣли въ размѣръ 120 лева и 34 ст. и на с. Бенлий, сѣщата околия, по сѣщитѣ мотиви, както на с. Островъ, опрощава се отъ теметуата 181 лева и 86 ст.

По беглика.

17. На с. Пелатиково, Кюстендилскій окръгъ, опрощава се беглика за 1880 г. на 68 кози и 116 овци, които притежателя имъ задържалъ въ мѣстността на горѣказанното село само една нощъ и на сутринята ги прекаралъ пакъ въ турска територия въ размѣръ 155 лева.

18. На с. Ставерци, Раховска околия, опрощава се беглика за 1878 г. на овцитѣ, откарани отъ турцитѣ въ врѣме на войната въ размѣръ 1831 левъ и 87¹/₂ ст.

19. На с. Горникъ, Бѣлослатинска околия, опрощава се беглика за 1877 г. по сѣщитѣ причини, показани срѣщу с. Ставерци, въ размѣръ 1125 лева 78 ст.

20. На с. Вадинъ, Раховска околия, опрощава се отъ сѣщото даждие за 1878 г. на бѣдни вдовици и изселени лица въ Румѣния въ размѣръ 376 лева и 44 ст.

21. На с. Островъ, Раховска околия, по сѣщитѣ причини опрощаватъ се за беглика отъ 1878 г. 30 лева.

22. На с. Бенлий 221 левъ и 57 ст.

По поземенний налогъ отъ лозята.

23. На г. Добричъ, лозята презъ 1880 г., съгласно съ объясненията въ постановлението на окръжний съвѣтъ отъ 2 юлий 1883 г. подъ № 70 за тѣхната непроизводителностъ се облагатъ съ по 3 лева на дюломъ и подземенний имъ налогъ се намалява съ 1329 лева и за 1881 г. по сѣщитѣ причини 1464 лева.

24. На с. Островъ, Вратчанскій окръгъ, съгласно съ постановлението на Вратчанскій окръженъ съвѣтъ отъ 15 февруарий 1883 г. подъ № 28, опрощава се винерича отъ 1879 год., който дължатъ лица несѣстоятелни, въ размѣръ 99 лева и 32¹/₂ ст.

25. На с. Лисецъ, Плѣвненскій окръгъ, по причина на пожара, който се случи на 1 ноември 1882 г., опрощаватъ се на пострадавшитѣ деветъ лица, които сѣ се лишили отъ къщията си и отъ всичкия си имотъ, слѣдующитѣ даждия за 1882 г.: поземеленъ налогъ вмѣсто десѣтъкъ 319 лева и 74 ст., отъ лозята 74 лева, емлякъ 67 лева 79 ст.

По серчимя.

26. На с. Селановци, Раховска околия, опрощава се серчимя за 1878 г., който дѣйствиелно билъ събранъ отъ населението, но билъ внесенъ за исплащане емляка отъ сѣщата 1878 г., който сѣ дължели лица бѣдни и избѣгнали цигански семейства, които и до сега не сѣ се завърнали, въ размѣръ 347 лева и 91 ст.

II. Нашиятъ Министръ на Финанситѣ се натоварва съ испълнението на настоящия указъ.

Издаденъ въ Нашия Дворецъ въ София на 25 декември 1883 год.

Но първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Финанситѣ: Г. Д. Начовичъ.

Указъ

№ 1154.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля
Князь на България

I. Народното Събрание прие, Ний утвърдихме и утвърдяваме:

II. Съгласно чл. 10 отъ законътъ за тържищата, да се отпусне на Шуменския окр. управ. съвѣтъ, събраната отъ интизапа въ Шуменската, Прѣславската и Ново-Пазарската околии сума двадесетъ и двѣ хиляди сто де етдесетъ и деветъ лева и седемнадесетъ стотинки (22199 л. 17 ст.), която да се употрѣби за построяване едно здание за българско училище въ г. Шуменъ и за поддържане класни учители въ новостроеното турско училище въ сѣщиятъ градъ.

III. Исполнението на настоящий указъ се възлага на Нашиятъ Министръ на Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашиятъ Дворецъ въ София на 30 декемврий 1883 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписаль:

Министръ на Финанситѣ: Г. Д. Начовичъ.

Указъ

№ 1172.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля
Князь на България

Прогласяваме:

I Народното Събрание прие Ний утвърдихме и утвърдяваме:

Да опростимъ на Дрѣновската Обитель Св. Архангелъ Михаилъ, Търновско окръжие, разнитѣ правителствени даждия, които се изискватъ отъ него до 1884 год. включително, и на Кремиковската обитель — данъцитѣ за текущата 1883 г.

II. Исполнението на настоящий указъ се възлага на Нашиятъ Министръ на Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 25 декемврий 1883 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписаль:

Министръ на Финанситѣ: Г. Д. Начовичъ.

Указъ

№ 1174.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля
Князь на България

I. Народното Събрание прие, Ний утвърдихме и утвърдяваме:

II. Да се опрости на жителитѣ въ с. с. Блъсничево и Годоричени (Плѣв. окр. Луков. окол.), даденитѣ тѣмъ взаимобразно правителствени храни: 885 кофи кукурузъ, 193 кофи ичюмикъ и 305 кофи жито (на първото село); 270 кофи жито и 66 кофи рѣжъ (на второто село).

III. Исполнението на настоящий указъ се възлага на Нашиятъ Министръ на Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашиятъ Дворецъ въ г. София на 25 декемврий 1883 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписаль:

Министръ на Финанситѣ: Г. Д. Начовичъ.

Указъ

№ 1175.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля
Князь на България

I. Народното Събрание прие, Ний утвърдихме и утвърдяваме:

II. Да се опрости дадената взаимобразно на бѣднитѣ жители и преселенци презъ 1878, 79 и 80 година храна: въ Вратчанско, Кюстендилско, Ломско, Плѣвненско (Ловчанска околия), Разградско, Свищовско, Софийско и Търновско окръжия всичко храна: жито 526,873 оки и 300 драма, ячумикъ 111,268, мѣшеница 36,771 оки, кукурузъ 135,218 оки и 200 драма, овесъ 19,415 оки, просо 7,432 оки 200 драмм, рѣжъ 25,364, а храната на Руссенското и Шумненското окръжия оцѣнена въ пари на сума отъ 35,197 лева и 40 стотинки.

III. Исполнението на настоящий указъ се възлага на Нашиятъ Министръ на Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашиятъ Дворецъ въ София на 25 декемврий 1883 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписаль:

Министръ на Финанситѣ: Г. Д. Начовичъ.

Съ указъ подъ № 3 отъ 9 януарий т. г. се постановява: да се итеглятъ отъ непредвиденитѣ сумми по бюджета на Финансовото Министерство за текущата година 16 лева за исплацање едно годишно течение отъ Държавенъ Вѣстникъ, получаванъ въ канцелирията на бившии Провадийски финансовъ секретаръ прѣвъ 1882 година.

Съ указъ подъ № 5 отъ 12 того се постановява: назначаватъ се отъ 1 януарий т. г., младшитѣ подначалници, при Министерството на Финанситѣ, Юрданъ Дрѣновски за старши подначалникъ и В. Кулевичъ — за помощникъ контролера, на мѣста вакантни, при сѣщото Министерство.

Съ указъ подъ № 6 отъ сѣща дата се постановява: по ст. I младшия докладчикъ, при Сметната Палата Андрей В. Даскаловъ, да се назначи за управителъ на Вакарелската митница, намѣсто П. Пошповича, който да се премѣсти на сѣщата длѣжностъ въ Пирдопъ; по ст. II управителътъ на Пирдопската митница В. Минчевъ да се назначи за оцѣнителъ при сѣщата митница; по ст. III оцѣнителътъ при Царибродската митница Коста Андоновъ отъ 1 януарий т. г. да се отчисли, по причина, че се закрива длѣжността му и да се има предъ видъ за друга длѣжностъ, и по ст. IV заплатитѣ на ония лица, които се премѣстватъ отъ една длѣжностъ на друга да се не прекъсватъ, а на Даскалова да се смѣта отъ деня на встъпването му въ длѣжностъ.

Съ приказъ подъ № 6 отъ 12 януарий т. г., писаря при Габровеката митница Ив. Ефтимовъ и при Самоковеката Т. Тумпаровъ се повишаватъ за секретари при сѣщитѣ митници.

По Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Указъ

№ 4.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България

По предложението на Наштътъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 31 декемврий 1883 год. подъ № 8848,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да уволнимъ отъ длѣжността помощникъ на кметътъ при Руссенскитѣ градско-общинскитѣ сѣвѣтъ Стефана М. Киселова, съгласно съ неговата просба.

II. Да назначимъ за помощникъ на кметътъ вмѣсто Киселова, досегашниитѣ членъ на общинскитѣ сѣвѣтъ, Константина Доганова.

III. Исполнението на настоящий указъ възлагаме на Наштътъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ Наштътъ Дворецъ въ София на 2 януарий 1884 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕ ОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Вжтр. Дѣла: Д. Цанковъ.

Указъ

№ 7.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България

По предложението на Наштътъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 7 януарий 1884 год. подъ № 110,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се отпуснѣтъ на Софийскитѣ полицейски пристави Т. Чернева, С. Байчева и Т. Симеонова, похрченитѣ отъ тѣхъ пари за прехрана коньетѣ имъ, за врѣме: отъ 15 февруарий до 22 септемврий 1883 година по 75 лева въ мѣсець всякому, вѣсичко 1627 лева 50 стотинки, които да се взематъ отъ непредвиденитѣ сумми на Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла по бюджета за 1883, финансова година, спр. по отдѣление II, часть I, глава I, § 2, ст. 6.

II. Наштътъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла се натоварва съ исполнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ Наштътъ Дворецъ въ София на 9 януарий 1884 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Вжтрѣш. Дѣла: Д. Цанковъ.

Докладъ до Негово Височество.

№ 110.

Господарю!

Презъ 1882 година Софийскитѣ полицейски пристави бѣха задължени, щото за обикалянието градътъ, да се снабдятъ съ собствени конье, за

прехраняването на които, съгласно указа на Ваше Височество под № 421, имъ се отпуснахъ фуражни по 75 лева въ мѣсецъ всякому. Това се продължаваше до 15 февруарий 1883 година, до което врѣме, съгласно указитѣ на Ваше Височество под № № 3 и 90, се продължи и бюджетътъ за 1882 година. Отъ 15 февруарий обаче, приставитѣ като видѣха, че не имъ се плащатъ редовно фуражнитѣ и като се надѣха, че и презъ 1883 година ще послѣдва указъ за исплащанieto на фуражнитѣ пари, продължавахъ да държатъ конѣ и да харчатъ за прехраната имъ отъ скромното си съдържание, като сжщеврѣменно се отнесоха до градоначалника да ходатайствова да имъ се отпуснатъ похарченитѣ отъ тѣхъ пари.

По поводъ на това, повѣренното ми Министерството внесе тоя въпросъ въ бившия Държавний Съвѣтъ, който съ отношението си отъ 9 септември 1883 година подъ № 870, събщи, че не намира за възможно да се отпускатъ фуражнитѣ пари на приставитѣ, за което съ отношението си отъ 22 септември сжщата година подъ № 5720 съобщихъ на градоначалника за знание и распоряждане, щото приставитѣ да не държатъ вече конѣ, защото правителството нѣма вече да имъ плаща фуражни пари. Казанитѣ пристави обаче съ прошенieto си до градоначалника молжтъ да имъ се отпуснатъ фуражни пари, за врѣме: отъ 15 февруарий до 22 септември 1883 година, когато имъ се събщи, че правителството нѣма вече да плаща фуражни пари. Като взехъ предъ видъ законната просба на приставитѣ, които, съгласно заповѣдта на Министерството били задължени да държатъ конѣ до тогава, до когато велѣдствие рѣшението на Държавний Съвѣтъ, Министерството отказало да имъ плаща фуражни пари, внесохъ тоя въпросъ на разглеждане и рѣшение въ Министерекий Съвѣтъ, който въ засѣданието си отъ 14 декември 1883 година, (протоколъ № 87), рѣши: да се отпуснатъ на приставитѣ похарченитѣ отъ тѣхъ пари за прехрана на конѣтѣ имъ.

Велѣдствие на това, честь имамъ най-покорно да молжъ Ваше Височество да благоволите да разрѣшите, щото да се отпуснатъ на Софийскитѣ пристави: Т. Чернева, С. Байчева и Т. Симеонова, похарченитѣ отъ тѣхъ пари за прехрана конѣтѣ имъ, за врѣме: отъ 15 февруарий до 22 септември 1883 година по 75 лева въ мѣсецъ всякому, вкупно 1627 лева 50 стотинки, които можтъ да се истеглятъ отъ непредвиденитѣ сумми на повѣренното ми Министерство по бюджета за

1883, финансова година, сир. по отдѣление II, часть I, глава I, § 2, ст. 6.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, то благоволете и подпишете приложени тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покорень служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 7 януарий 1884 год.

Министръ на Вжтр. Дѣла: Д. Цанковъ.

Указъ

№ 9.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България

По предложението на Наштъ Министеръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 7 януарий 1884 год. подъ № 136,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се отпуснатъ капитану Горановичу 406 лева, които му се слѣдватъ за изпълнение длъжността на Кюстендилский окръженъ управителъ въ 1881 год.

II. Реченитѣ 406 лева да се взематъ отъ извънреднитѣ сумми на Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла по бюджета за 1883, финансова година.

III. Наштъ Министеръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла се натоварва съ изпълнението на настоящий указъ. Издаденъ въ Наштъ Дворецъ въ София на 9 януарий 1884 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписаль:

Министръ на Вжтр. Дѣла: Д. Цанковъ.

Докладъ до Негово Височество.

№ 136.

Господарю!

Военното Министерство при надписъ отъ 20 октомври 1883 година подъ № 11234 като препроважда рапорта на капитана Горановича, отъ Орханийската № 11 гвѣшна дружина, заедно съ едно свидѣтелство подъ № 6289, издадено на послѣдний отъ Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, управлявано тогава отъ господина Ремлингена, ходатайствова да се отпусне капитану Го-

рановичу слѣдующему му, съгласно „закона за чиновниците“ възнаграждение за 2 мѣсеца и 27 дена въ 1881 г., презъ което врѣме е изпълнявалъ длъжността на Кюстендилский окръженъ управитель. Като взехъ обаче предъ видъ, че капитанъ Горановичъ не поискалъ о врѣме слѣдующему му възнаграждение, внесохъ тоя въпросъ въ Министерский Сѣвътъ да рѣши: слѣдвали да му се платятъ исканитѣ отъ него пари. Министерский Сѣвътъ въ заседанието си отъ 31 декемврий 1883 година, протоколъ № 93, рѣши: да се платятъ капитану Горановичу слѣдующитѣ му 406 лева.

Вслѣдствие на това, честь имамъ най-покорно да моля Ваше Высочество да благоволите да разшите, щото да се отпуснатъ Горановичу отъ извъреднитѣ сумми, предвидени въ бюджета на повѣренното ми Министерество за 1883 флнансова година, съгласно чл. 18 отъ „закона за отчетността по бюджета“, слѣдующитѣ му 406 лева, за врѣме: отъ 3 юний до 1 септемврий 1881 година, презъ което врѣме е изпълнявалъ длъжността на Кюстендилский окръженъ управитель.

Ако Ваше Высочество одобрявате това мое предложение, то благоволете и подпишете приложенный тукъ указъ.

Смѣхъ, Господарю, на Ваше Высочество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 7 януарий 1884 год.

Министръ на Вътр. Дѣла: Д. Цанковъ.

Съ приказъ подъ No. 289 отъ 30 декемврий 1883 г. по представлението на Разградский окръженъ управитель отъ 20 декемврий т. г. подъ No. 6700, и на основание чл. 16 отъ отъ „закона за общинитѣ и за градското управление“, увольнява се отъ длъжностъ кмета на Чайрската селска община, Попшовска околия, Руси Мирчевъ, който ще се предаде на съдъ за злоупотреблиение по службата си, и намѣсто него за кметъ се назначава досегашний помощникъ, Петръ Тошковъ, а намѣсто този послѣдний за помощникъ членътъ на общинский сѣвътъ, Райчо Цаневъ.

Съ приказъ подъ No. 290 отъ 31 декемврий 1883 г. по представлението на Шумненский окръженъ управитель отъ 13 текущий мѣсець подъ No. 8351, и на основание чл. 16 отъ „закона за общинитѣ и за градското управление“ и чл. 35 отъ „избирателний законъ“, увольнява се отъ длъжностъ кмета на Стратидженската селска община, Ески-Джумайска околия, Еминъ Юмеровъ, който е предаденъ на съдъ като съучастникъ на

бивший Ески-Джумайский окол. началникъ Типмановъ въ взяткоземание и понеже е сродникъ съ помощника си Ахмеда Х. Аптиева, и намѣсто него за кметъ се назначава членътъ на общинский сѣвътъ, Мехмедъ Ахмедовъ.

Съ приказъ подъ No. 291 отъ съща дата, по представлението отъ Плевненский окръженъ управитель отъ 7 текущий мѣсець подъ No 8799, и на основание чл. 16 отъ „закона за общинитѣ и за градското управление“, увольнява се отъ длъжностъ кмета на Лѣтниската селска община, Ловчанска околия, Никола попъ Георгиевъ и неговътъ помощникъ Илия Кънчовъ, които ще се предадѣтъ на съдъ за злоупотреблиение на общински имоти и за привишение на властѣта си, и намѣсто тѣхъ се назначава: за кметъ Дойча Тодоровъ, а за неговъ помощникъ Трифонъ Цанковъ.

Съ приказъ подъ No. 292 отъ съща дата, по представлението на Търновский окръженъ управитель отъ 23 текущий мѣсець подъ No. 9045, и на основание чл. 16 отъ „закона за общинитѣ и за градското управление“, увольнява се отъ длъжностъ кмета на Марянската селска община, Еленска околия, Тодоръ Кирчевъ, съгласно съ неговото желание, и намѣсто него за кметъ се назначава досегашний му помощникъ, Петръ попъ Петровъ, а намѣсто този послѣдний за помощникъ члена на общинский сѣвътъ, Радю Добревъ.

Съ приказъ подъ No. 293 отъ съща дата, съгласно съ чл. 31 отъ „закона за чиновниците“, на и. д. секретарьтъ при Руссенското околийско управление, Н. Христова, се продължава още за единъ мѣсець разрѣшении му съ приказа ми отъ 19 декемврий т. г. No. 278 отпускъ, по болестъ.

Съ приказъ подъ No. 294 отъ съща дата, на основание чл. 16 отъ „законътъ за общинитѣ и за градското управление“, и съгласно представлението на Търновский окръженъ управитель подъ No. 9047, отчислява се отъ длъжността кмета на Кесаревската селска община Ангелъ Стойновъ за немарливо изпълнение длъжноститѣ му и за кметъ на речената община, вмѣсто Стойнова, се назначава помощникътъ му Аврамъ Ивановъ, а на мѣстото на този послѣдний за помощникъ, Калчо Илиевъ, членъ на общинский сѣвътъ.

Съ приказъ подъ No. 295 отъ съща дата, съгласно съ представлението на Руссенскийтъ окръженъ управитель отъ 21 декемврий подъ № 9563, и на основание чл. 16 отъ „законътъ за общинитѣ и за градското управление“, увольнява се отъ длъжностъ кметътъ на Ветовската селска община, Иванъ Стояновъ, съгласно съ неговата просба, и

вмѣсто него се назначава: за кметъ досегашниятъ помощникъ Кънчо Цаневъ, а намѣсто този послѣдний — за помощникъ Ахмедъ Чакъровъ, членъ на общинския съвѣтъ.

Съ приказъ подъ No. 1 3 отъ януарий т. г. по представление на Варненския окръженъ управителъ подъ No. 9547 отъ 19 декемврий 1883 год., и на основание чл. 16 отъ „закона за общинитѣ и за градското управление“, уволнява се отъ длъжностъ кмета на Ючъ-Орманската селска община, Балчикска околия, Атанасъ Теодоровъ, по неспособностъ, и намѣсто него за кметъ се назначава членътъ на общинския съвѣтъ, Симеонъ Найденовъ.

Съ приказъ подъ No. 2 отъ съща дата. по представление на Софийския окръженъ управителъ подъ No. 14570 отъ 29 декемврий 1883 год., и на основание чл. 16 отъ „закона за общинитѣ и за градското управление“, уволнява се отъ длъжностъ кмета на Гурмазовската селска община, Софийска околия, Никола Цвѣтановъ, съгласно съ неговата промба, и понеже е жителъ отъ друго село, и намѣсто него за кметъ се назначава членътъ на общинския съвѣтъ Заре Златковъ.

Съ приказъ подъ No. 3 отъ съща дата, аптекарския помощникъ, Петръ Паламовъ, се назначава да изпълнява длъжността помощникъ химика въ лабораторията на Медицинския Съвѣтъ отъ 1 януарий 1884 г., съ предвидената въ бюджета за тая длъжностъ плата.

Съ приказъ подъ No. 4 отъ 5 януарий т. г., на основание чл. 16 отъ „закона за общинитѣ и за градското управление“, и съгласно представлението на Силистренския окръженъ управителъ подъ No. 6811 отъ 7 декемврий 1883 година, уволнява се отъ длъжностъ помощникътъ на Коканския селския общинския кметъ, Куртъ-Бунарска околия, Димитръ Пасевъ, по собствено негово желание като остава за напредъ членъ на общинския съвѣтъ, и намѣсто него за помощникъ се назначава слѣдующия по винегласие Георги Кумановъ.

Съ приказъ подъ 5 отъ съща дата, досегашний и. д. началника на стопанското отдѣление при Министерството на Вѣтрѣшнитѣ Работи, Стефанъ Теневъ, се назначава отъ 1 януарий т. г. врѣменно и. д. секретаръ при медицинското управление, съ предвидената за тѣзи длъжностъ въ бюджетътъ заплата.

По Министерството на Правосъдието.

Указъ

№ 1123.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля
Князь на България

По предложението на Наштъ Министръ на Правосъдието, представено Намъ съ доклада му отъ 22 декемврий 1883 година подъ № 249,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

Ст. I. Да смѣгчимъ отъ петнадесетъ на три години затворъ, наказанието на Вратчанския жителъ Христо Мановъ, осъденъ съ присѣдата № 40 на Вратчанския окръженъ съдъ, издадена на 2-й септемврий 1881 година, по обвинението му въ подпалване земникътъ и пчелникътъ на съгражданина си Кръстьо Христовъ.

Ст. II. Исполнението на тоя указъ съ възлага на Нашиятъ Министръ на Правосъдието.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 22-й декемврий 1883 година.

На първообразното съ собствената ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Правосъдието: К. Стоиловъ.

Докладъ до Негово Височество.

№ 249.

Господарю!

Вратчанския окръженъ съдъ въ распоредителното си заседание на 31 августъ 1883 година, разгледалъ молбата на арестантина Христо Мановъ, родомъ изъ г. Вратца, чрезъ която моли да се ходатайствова предъ Ваше Височество за смѣгчение наказанието му, наложено съ присѣдата № 40, отъ 2 септемврий 1881 година на Вратчанския окръженъ съдъ, по обвинението му въ подпалване земника и пчелника на съгражданина си Кръстьо Христовъ, съ опредѣленieto си подъ № 373, и като взелъ предъ видъ: 1) че Христо Мановъ е осъденъ отъ този съдъ съ присѣда подъ № 40 отъ 2 септемврий 1881 година на затворъ петнадесетъ годишенъ, съгласно чл. 164 отъ отоманския наказателенъ кодексъ; 2) че съ същата присѣда Вратчанския окръженъ съдъ, гласно съ ст. 816 на Врѣмнитѣ Съдебни

вила е постановилъ да се ходатайствова предъ Ваше Височество за смѣгчение наказанието му; 3) че отъ направената справка въ дѣлото (дѣло у-главно № 85 отъ 1881 година) се вижда, че и до сега не е ходатайствено, и 4) че въ присѣдата ако и да е казано да се ходатайствова, обаче не е споменато на каква степенъ да се намали наказанието, то възъ основание на тѣзи съображения и че осѣдени Христо Мановъ е непълновъзрастенъ, — опредѣлилъ: да се ходатайствова предъ Ваше Височество, да се намали наказанието на Христо Мановъ отъ петнадесетъ на три годишенъ затворъ.

Обстоятелствата на това дѣло, споредъ присѣдата на Вратчанский окръженъ съдъ, която предсѣдателъ на този съдъ ми испрати съ представлението си отъ 4 октомврий т. г. подъ № 2785, сѣ слѣдующитъ:

На 1 октомврий 1886 година, Христо Мановъ отишълъ презъ нощта на „държавата“ на Кръстьо Христовъ, която се намирала въ мѣстността „Каровъ-долъ“, Чирински предѣлъ. Въ този день Кръстьо Христовъ отсѣтствувалъ, като оставилъ двѣтъ си момчета. Въсползуванъ отъ случайтъ казанний Мановъ подпалилъ земникътъ и пчелникътъ на стопанинътъ, който е изгорѣлъ всичкитъ кукурузъ, който се е намиралъ на хранение въ земникътъ. Дѣлото се изслѣдвало и предало на съдътъ. Предъ съдебното засѣдание на 2 септемврий 1881 год., подсѣдимийтъ не се е призналъ за виновенъ, и че такова пѣщо не е извършилъ, нито пакъ е видѣлъ кошари. — Отъ свидѣтелскитъ показания се е доказало съвършено противното: че Христо Мановъ е ходилъ презъ него день съ пачаври носипани съ баруть, приготвени за подпалване и че сѣщитъ, като запалилъ пчелникътъ, открадналъ единъ кошаръ и молилъ Георги Коловъ, да го остави при себе си, за да не дойдътъ у дома му да търсятъ; а така сѣщо той му расправилъ и отъ гдѣ е взелъ кошарътъ. Съдътъ за да разрѣши това дѣло взелъ въ съображение: 1) че подсѣдимийтъ Христо Мановъ, презъ денъ се е хвалилъ предъ свидѣтельтъ Ангелъ Христовъ, че ще запали земникътъ и пчелникътъ на Кръстьо Христовъ, като му показалъ и пачавритъ които билъ приготвилъ за запалването и въ нея вечеръ изгорѣлъ земникътъ, — слѣдователно, самийтъ подпалвачъ е билъ подсѣдимийтъ; 2) че подсѣдимийтъ е ималъ приготвени веществата за запалване още преди денъ да извърши престѣпленieto, — това което е било достаточено доказателство, че обвиняемий умишлено е извършилъ

престѣпленieto; 3) че пострадалийтъ, съ изгорване на земникътъ му, пѣка обезвреждение 5,000 гроша, тѣй като въ подпаленото му имущество се е съдържало всичкото му земно произведение, и 4) че споредъ 164 чл. отъ Оттоманский наказателенъ кодексъ наказанието за подобно престѣпленie не може да бѣде по малко отъ 15 години затворъ въ окови, а обвиняемий е на 18 годишна възраст, въ която възраст се правятъ престѣпленията безъ да се разсѣждава за по далечнитъ имъ слѣдствия, то възъ основание на тѣзи съображения, като призналъ Христо Мановъ за виновенъ, че умишлено е запалилъ земникътъ и пчелникътъ на Кръстьо Христовъ, — между другото осѣдилъ споменатий Христо Мановъ съгласно съ 164 чл. отъ Оттоманский наказателенъ кодексъ, на петнадесетъ годишенъ затворъ, и възъ основание на ст. 816 отъ Временитъ съдебни правила, постановилъ да се ходатайствова предъ Ваше Височество за смѣгчение наказанието на осѣдений. — Осѣдений Христо Мановъ не е обжалвалъ тая присѣда № 40, на Вратчанский окръженъ съдъ, въ установенный отъ законътъ срокъ, и тя влѣзла въ законната си сила още на 2 октомврий 1881 година.

Господарю! като намирамъ ходатайството на Вратчанский окръженъ съдъ за съвършено умѣстно — да се намали наказанието на осѣдений Христо Мановъ; като вземамъ въ съображение, че престѣпленieto извършено отъ Христо Мановъ не заслужва толкова строго наказание, което му е наложилъ съдътъ, а толкова повече, че осѣдений е непълновъзрастенъ — 18 годишенъ момъкъ, — то възъ основание на 14 ст. отъ Конституцията имамъ честь най покорно да моля Ваше Височество да благоволите и одобрите слѣдующето ми предложение:

Ст. I. Да благоволите и смѣгчите наказанието отъ 15 години на 3 години затворъ на горѣказанный Христо Мановъ, осѣденъ съ присѣдата № 40, издадена отъ Вратчанский окръженъ съдъ на 2 септемврий 1881 година, по обвинението му въ подпалване земникътъ и пчелникътъ на съгражданина си Кръстьо Христовъ.

Ст. II. Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, то най покорно моля да благоволите и подпишете приложеный тукъ указъ.

Съмъ Господарю на Ваше Височество най покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 22 декемврий 1883 год.

Подписалъ Министръ на Правосѣдението:

К. Стойловъ.

Съ указъ подъ № 8 отъ 7 януарий т. г. назначаватъ се: по ст. I допълнителниятъ членъ на Софийскій окръженъ съдъ, Николай Десиова, за членъ на същия съдъ; по ст. II допълнителниятъ членъ на Видинскій окръженъ съдъ, Николай Капановъ, за членъ на същия съдъ; по ст. III допълнителниятъ членъ на Търновскій окръженъ съдъ, Иванъ К. Маловъ, за членъ на същия съдъ; по ст. IV допълнителниятъ членъ на Търновскій окръженъ съдъ, Михаилъ Сребровъ, за членъ на същия съдъ; по ст. V допълнителниятъ членъ на Шуменскій окръженъ съдъ, Есадъ ефенди, за членъ на същия съдъ; и по ст. VI допълнителниятъ членъ на Варненскій окр. съдъ Нюманъ ефенди, за членъ на същия съдъ; а по ст. VII се опредѣля: заплатитѣ и на шестимата да слѣдватъ отъ 1-й того.

Съ указъ подъ № 10 отъ съща дата назначаватъ се: по ст. I допълнителнитѣ членъ на Свищовскій и Руссенскій окръжни съдове, Василий Краповъ и Ниязи бей, на длъжността членове на същитѣ съдове, по причина, че въ тая годишния бюджетъ не сж прѣдвидени заплати за допълнителни членове; по ст. II члена нотариусъ при Вратчанскій окръженъ съдъ, Велико Вълкановъ, за членъ на същия съдъ, а членътъ на тоя съдъ, Иванъ Николаевъ, — на длъжността нотариусъ при Вратчанскій окръженъ съдъ; а по ст. III се опредѣля: заплатитѣ на Василий Краповъ и Ниязи бей да слѣдватъ отъ 1-й того, а на Вълканова и Николаева, — отъ деня на назначението имъ.

Съ указъ подъ № 11 отъ 7 януарий 1884 година по ст. I уволява се Цено Ангеловъ отъ длъжността допълнителенъ членъ при Вратчанскій окръженъ съдъ; по ст. II назначава се съдебниятъ слѣдователъ при Руссенскій окръженъ съдъ, Никола Ненчовъ, на длъжността членъ на Вратчанскій окръженъ съдъ и по ст. III, назначава се помощникъ на прокурора при Руссенскій окръженъ съдъ, Маринъ Късоголедъ, на длъжността съдебенъ слѣдователъ при същия съдъ.

Съ приказъ подъ No. 4 отъ 7 януарий т. г. и възъ основание на чл. 50, бук. бук. **Б, А и Ж**, отъ закона за чиновницитѣ, отчислява се отъ занимаемата му длъжностъ съдебний приставъ при Кюстендилскій окръженъ съдъ, Стефанъ Д. Вичваровъ.

 ПОПРАВКА. — Въ Высочайшия указъ подъ № 1162, по Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията по погрѣшка е турена дата 24 декемврий 1883 г. д., вмѣсто **30 декемврий**, която погрѣшка съ настоящето се поправи.

Отъ Минист. на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията.

ОКРЪЖНО

№ 5405.

До Г.г. Окръжнитѣ Управители.

Като ви преирачамъ при това за знание и ръководство видоизмѣненний законъ за исплащанието на пѣтната повинность отъ жителитѣ на Княжеството съ пари *) предлагамъ ви, госнодине управителю, да съобщите тоя законъ на подвѣдомственний вамъ окръженъ съвѣтъ и, като внушите на послѣдния да се съобразява съ казанний законъ, да му заповѣдате да се ръководи въ тия работи отъ приложенитѣ тука правила до тогава, до гдѣто нарочитъ законъ не опредѣли начина, по който трѣбва да се исплаща пѣтната повинность въ България.

София, 31 декемврий 1883 год.

Министръ: Т. Икономовъ.

Главенъ Секретаръ: Д. В. Храновъ.

Нач. на Отдѣлението: Т. Марковъ.

ПРАВИЛА

За исплащане отъ населението на пѣтната повинность презъ 1884 година.

1. Пѣтната повинность презъ тая 1884 год. се исплаща, съгласно съ приетото отъ Народното Събрание рѣшение, съ пари въ размѣръ на 4 фр. отъ всеки жителъ отъ 20 до 55 години.

2. За улеснение обаче на жителитѣ допуска се и исплащане съ работа, като се иска отъ всекиго четирдневно работение на държавнитѣ пѣтица въ окръга, отъ който сж работящитѣ жители.

3. Както въ случай на събирането ѝ въ пари тѣй и при исплащане ѝ съ работа пѣтната повинность се отбива подъ грижата и ръководството на окръжнитѣ съвѣти.

4. За да знаятъ, кой подлежи на пѣтна повинность и кой не, окръжнитѣ съвѣти, всеки въ предѣлитѣ на своя окръгъ, въ началото на годината предлагатъ на общинитѣ да имъ представятъ двойни списъци за лицата, които трѣбва да плащатъ пѣтна повинность, и като прегледатъ и одобрятъ тѣзи списъци една отъ тѣхъ задържатъ у себе си, а другий повръщатъ на общинскитѣ управления за ръководство. За правилността на тѣзи списъци отговарятъ общинскитѣ управления и окръжнитѣ съвѣти.

*) Гледай Държавенъ Вѣстникъ брой 1 год. VI стр. 5.

5. Списъцитѣ трѣбва да бѣдѣтъ прегледани и одобрени най късно до 20 марта.

6. За да се знае какви распорѣждания трѣбва да станатъ по тая часть, нужно е щото до 20 априлий окръжнитѣ съвѣти да испитатъ и запишатъ, кои отъ общинитѣ въ окръга желаятъ да исплатятъ пѣтната си повинность съ пари, и кои съ работа.

7. Тамъ, гдѣто плащанieto ще стане съ пари кметоветѣ се натоварватъ да събиратъ заедно съ другитѣ правителствени даждия и паритѣ за пѣтната повинность и да ги предаватъ на окръжнитѣ съвѣти за внасяние въ ковчежничеството.

8. Отъ какъ запишатъ тѣзи пари въ книгитѣ си окръжнитѣ съвѣти ги внасятъ въ ковчежничеството, което ги записва между общитѣ постъпления на държавата, но въ особена графа.

9. На общинитѣ, които поискатъ да плащатъ съ работа, окръжнитѣ съвѣти явяватъ въ врѣме да бѣдѣтъ готови за тая работа.

10. Времена за производание на тѣзи работи се избиратъ таквизи, презъ които полекитѣ работи като сѣ се прекъсали до нѣкъдѣ, работитѣ по пѣтищата сѣ и възможни и своеврѣмни. За таквизи времена се признаватъ мѣсцитѣ априлий и май пролѣтъ, и октомврий и ноемврий есенъ.

11. Веѣки, които си е исплатили пѣтната повинность съ работа, получава отъ надзирателитѣ на тая работа расписка, която го освобождава отъ всяко по нататъшно дирение презъ годината.

12. Било съ пари, било съ работа пѣтната повинность трѣбва да бѣде исплатена до края на годината.

13. Ако въ общинитѣ, които сѣ заявили, че ще плащатъ пѣтната си повинность съ пари, се намѣрятъ лица, които поискатъ да плащатъ съ работа, на тѣзи лица се позволява да работятъ на пѣтищата по сѣшитѣ условия, както и на жителитѣ отъ общинитѣ, които плащатъ съ работа.

14. Ако нѣкои отъ жителитѣ, слѣдъ като си исплатятъ пѣтната повинность, пожелажатъ да работятъ на пѣтищата съ заплата, на таквизи жители работници ще се плаща за работата по опредѣленната отъ окръжнитѣ съвѣти цѣна (чл. 1 отъ закона за направата, преуравката и поддръжката на държавнитѣ пѣтища.)

15. За да не ставатъ върху тѣзи цѣни каквито и да било недоразумения, окръжнитѣ съвѣти ги съобщаватъ въ началото на веѣко шестмѣсечие на общинитѣ въ окръга.

16. Тѣзи правила иматъ сила само за исплатенieto на общата пѣтната повинность. Пѣтната повинность отъ чисто мѣстенъ интересъ се исплаща и урежда по съгласие на окръжнитѣ съвѣти съ населението, и съгласно съ буква с чл. 41 отъ закона за окръжнитѣ съвѣти.

Отъ Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла

ОКРЪЖНО

№ 3831.

До Г. г. окръжнитѣ управители.

Негово Височество съ указъ № 1130 отъ 19 декемврий благоволи да утвърди слѣдующето предложение прието отъ Народното Събрание въ засѣданieto му отъ 22 ноемврий; „запрещава се продажбата по дюгенитѣ нещавени кожи отъ които се правятъ опинци (царвули). Уловенитѣ таквизъ кожи се унищожаватъ.

Народното Събрание въ сѣшното засѣдание постанови: „дава се тримѣсеченъ срокъ отъ обнародванието на този законъ на търговцитѣ, които се занимаватъ съ тѣзи търговия да се съобразятъ съ него.“ Като съобщавамъ горнето, предлагамъ на Г. г. окръжнитѣ управители, да го приемжтъ за ръководство и точно испълнение.

София, 23 декемврий 1883 година.

Министръ на Вжтрѣш. Дѣла: Д. Цанковъ.

Главенъ лѣкаръ на медич. управл. Браделъ.

За секретаръ: Попповичъ.

ОКРЪЖНО

№ 7519.

До Г. г. Окръжнитѣ Управители.

Съ окръжна телеграмма отъ 21 октомврий т. г. подъ № 6748 азъ попитахъ окръжнитѣ управители колко стражари ще бѣдѣтъ нужни за веѣка околия отдѣлно за испълнение обикновеннитѣ полицейски обязанности, като имъ напомнихъ, че полицейскитѣ участъци се унищожаватъ и че за искоренение разбойничеството не ще се употрѣбыва полицейската стража, а особени потери, съгласно съ специалний за това законъ.

Въ отговоръ на тѣзи телеграмма по-голѣмата часть отъ окръжнитѣ управители поискахъ твърдѣ много стражари, нѣкои даже по много отъ колкото има сега. Това показва, че окръжнитѣ управители ламтятъ за много стражаре, безъ да обръщатъ внимание на истинската нужда и огромната сума, която се разнася отъ държавното съкровище

за полицейската стража. Азъ разбирамъ да се искатъ много стражаре за голѣмитѣ и портовитѣ градове, на примѣръ: Руссе, Варна, дѣто, било поради многочислеността на населението, било поради голѣмний наливъ отъ разни иностранци. има нужда отъ силна полиция, или пъкъ за нѣкои мѣста, дѣто нѣма войска, и трѣбва да се назятъ тъмницитѣ и ковчезничествата (Врагца, Орѣхово и проч.); но да се искатъ по 20—30 конни стражари за нѣкои околии (на пр. Кутловската) е необяснимо, особенно слѣдъ уреждане селскитѣ пощи, които избавихъ стражаритѣ отъ обязанността да разнасятъ правителствената кореспонденция по селата. Велѣдствие на това и за да може да се опредѣли окончателно числото на стражаритѣ въ околнитѣ, предлагамъ ви, г-не управителю, да ми представите въ най непродължително врѣме, по приложенната тука форма, вѣдомость за числото на стражаретѣ, които сж нуждни за повѣренното ви окръжие. При опредѣление на това число вие трѣбва да имате предъ видъ горнитѣ съображения. Не може да се прилага за всѣка околия еднакво чл. 4 отъ „уставътъ за полицейската стража,“ споредъ който на население отъ 600—1200 души се полага по единъ стражаръ; има околии дѣто и на 2000 души население е много единъ стражаръ. Отъ само себе си се разбирава, че, ако съ врѣме въ нѣкое окръжие или околия се покаже нужда за се усили полицията, Министерството ще направи това съ силата на чл. 8 отъ „уставътъ за полицейската стража.“

София, 15 ноември 1883 год.

Министръ на Вѣтр. Дѣла: Д. Цанковъ.

Главенъ Секретаръ: Петковъ.

И. д. началн. на отдѣл. Т. Васильовъ

ОКРЪЖНО

№ 329.

До Г.г. Окръжнитѣ Управители.

Единъ окръженъ управителъ съобщава, че слѣдъ унищожение полицейскитѣ участъци, явило се нужда да се поставятъ въ нѣкои по-важни пунктове по шосето полицейски стражари, които, между другото, да служатъ и за конвоиране арестанти, които се испрачатъ отъ едно мѣсто на друго, и моли да му се разрѣши да постави на такива пунктове нѣколко стражари. Преди да направя това, азъ желая да знамъ има ли въ другитѣ окръжия подобна нужда, велѣдствие на което, пред-

лагамъ ви, г-не управителю, да ми явите има ли въ повѣренното ви окръжие нѣкдѣ пунктове, гдѣто би трѣбвало да се поставятъ по нѣколко стражари, които, освѣнъ обикновенната полицейска служба, да служатъ за конвоиране арестанти и други лица. Като такива могатъ да се приематъ ония пунктове, които лѣжатъ на шосето между два околійски центра, доста раздалечъ единъ отъ други. При това вие трѣбва да изложите и мотивитѣ за поставяние стражари въ тия пунктове.

София, 12 януарий 1884 год.

Министръ Д. Цанковъ.

Главенъ Секретаръ Петковъ

И. д. Нач. на Отдѣлението: Т. Васильовъ.

ОКРЪЖНО

№ 330.

До Г.г. окръжнитѣ управители.

Често се случва щото зимно врѣме въ нѣкои мѣста, особенно по планинскитѣ проходи, пада такъвъ дебелъ снѣгъ, щото пощата при прѣминуването си срѣща голѣмо затруднение, а по нѣкога не може да мине прѣди да се очисти снѣгътъ. Поради това прѣдлагамъ на Г.г. окръжнитѣ управители да заповѣдатъ на околійскитѣ начальници и кметоветѣ, щото, когато се случи да се затвори пътятъ отъ снѣгъ и пощата не може да прѣмине, да изваждатъ работници за чистене на пътятъ, щомъ получатъ увѣдомление отъ Началницитѣ на надлежитѣ телеграфо-пощенски станции, безъ да чакатъ заповѣдъ отъ Министерството. На работницитѣ, които ще се употрѣбляватъ за това, ще се плаща отъ Министерството на Общитѣ Сгради по цѣнитѣ, които окръжнитѣ съвѣти ще опредѣлятъ, а Министерството на Общитѣ Сгради ще утвърди, съгласно съ чл. 1 отъ законътъ за направата, преправката и поддръжката на държавнитѣ пътища. Надлежитѣ окръжни управители трѣбва да испрачатъ, за всяки случай отдѣлно въ Министерството на Общитѣ Сгради списъци на работницитѣ, които сж чистили пътищата отъ снѣгъ, и то ще се распореди за да се плаща на тия работници.

София, 12 януарий 1884 год.

Министръ: Д. Цанковъ.

Главенъ Секретаръ: Петковъ.

И. д. Нач. на Отдѣлението: Т. Васильовъ.

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

По Севлиевското окръжие.

ПРИКАЗЪ

№ 90.

Съгласно предписанието отъ Господина Министра на Вътрѣшнитѣ Дѣла отъ 17 тек. Декемврия подъ № 3803 и възъ основание на статии 41, 42, 43, 44, 45, 46 и 47 отъ полицейскитѣ правила за упазване на общественото здраве, чрезъ настоящия си приказъ предписвамъ на общинитѣ и полицейскитѣ агенти въ повѣренното мѣнь Окръжие строго да пазятъ слѣдующитѣ мѣрки:

1. За гробища трѣбва да се отдѣли особено мѣсто вѣнъ отъ заселената мѣстность най-малко 200 метра надалечъ, като се глѣда при това да не бѣде мѣстото ниско, благисто, да нѣма близо долини, рѣки, които текатъ презъ селото;

2. Гробищата трѣбва да сѣ оградени съ дъб-ченъ стоборъ, или съ плетъ, или стѣна отъ земя (валъ) не по-ниски отъ 1½ метръ съ ровъ на около, който да има широчина и дълбочина по 2 метра;

3. Гробищата трѣбва да сѣ раздѣлени на квартали по край пътекитѣ, на които да сѣ насадени дървета;

4. Тѣлата на умрѣлитѣ трѣбва да сѣ ровятъ колкото може по-дълбоко, така щото гирайтѣ да има дълбочина най-малко два метра (3 аршина); гробътъ да е засинавъ съ пьреть по високо отъ окръжающата повърхность на земята;

5. Опустелитѣ гробища, които се намиратъ по-срѣдъ населенитѣ мѣста, трѣбва да сѣ заградени или съ стоборъ или съ ровъ. На такива гробища не е позволено да правятъ никакви здания безъ особенно разрѣшение отъ Министерството на Вътрѣшнитѣ дѣла;

6. Запретено е заровени тѣла да се изравятъ за пренасяне на друго мѣсто, прѣди седмъ години безъ дозволенieto отъ медицинския съвѣтъ;

7. Незаровени още тѣла на умрѣлитѣ дозволено е да се пренасятъ само слѣдъ разрѣшението ми.

Севлиево, 28 декемврий 1883 год.

Окр. Управителъ: Лука Радуловъ.

ПРИКАЗЪ

№ 1.

Нѣкои стѣ населението отъ повѣренното мѣнь окръжие, особенно между турското население, иматъ единъ съвършено лошава обичай въ врѣмо на свадбитѣ и други подобни пиршества да гърмятъ съ пушки, отъ който обичай, освѣнъ че никаква полза не се съставлява, но и твърдѣ често сѣ случвали жалостни нещастия. Ето на примѣръ: на 28 декемврия, като имало свадба въ селото Крушево, единъ изъ мѣжду свадбаритѣ гръмналъ съ пищовъ и ударилъ едно момиче, което умрѣло. За предупрѣждение на подобни нещастия, азъ чрезъ настоящия си приказъ запрѣщамъ въ повѣренното мѣнь окръжие употрѣблението на този фанатически обичай, свойственъ само на дивитѣ и нео-

бразовани народи, и който се улови въ бѣдѣще да гърми по свадби и пиршества съ оружие ще бѣде подвѣрнатъ подъ строгостята на законътъ. Възлагамъ на всичкитѣ полицейски агенти и на селскитѣ общински управления да бдѣтъ за точното изпълнение на настоящитѣ приказъ и нарушителитѣ да предаватъ на съдъ за наказание.

Севлиево, 3 Януарий 1884 год.

Окр. Управителъ: Лука Радуловъ.

По Софийското окръжие.

ПРИКАЗЪ

№ 108.

На надзирателитѣ при Софийския окр. затворъ Георги Ивановъ и Илия Янковъ права строго мѣмренье (виговоръ) за това, че пѣрвий на 25 того вечерята е искалъ да предаде на послѣдний дежурството по затвора не по установеный редъ, а Янковъ като не го е приемалъ, произвели сѣ двамата голѣмъ гълчъ, като сѣ изговаряли много гнусни думи единъ на други и публиката по улицитѣ ги е слушала. Същовременно предупрѣждавамъ помѣнатитѣ че, ако въ бѣдѣще не изпълняватъ длѣжността си точно и правятъ подобни на горния скандали, ще бѣдѣтъ отчислени.

г. София, 31 декемврий 1883 год.

Софийский окр. управителъ: Вѣлчановъ.

ПРИКАЗЪ

№ 110.

На младший конни полицейски стражаръ при Софийското окол. управление Георги Ангеловъ права мѣмренье (виговоръ) за това, че той при заврѣщането си отъ г. Самоковъ, когато билъ назначенъ за старший на стражаритѣ, които сѣ конвоирали отъ г. София до Самоковъ арестантитѣ по предписанието ми до Самоковский окол. начальникъ отъ 29 ноемврий т. г. подъ № 13,338 се показатъ не покоренъ на поменатий начальникъ като не е приелъ подчиненитѣ нему врѣменно жандарми да конвоиратъ до София други арестанти.

г. София, 31 декемврий 1883 г.

Софийский окр. управителъ: Г. Вѣлчановъ.

Софийски градски кметъ.

ПРИКАЗЪ

№ 140.

Съобщавамъ на служащитѣ въ всичкитѣ отдѣления на общинското управление вѣобще, че отъ сега нататкъ случени джамове и други градски имущества могатъ да се развалятъ не иначе, освѣнъ по исказвание мнение отъ една компетентна комисия, която трѣбва да представи заключението си писменно. Слѣдвателно отъ сега

за нагрѣдъ, който счупи, развали или изгуби нѣкое обществено имущество е лично отговоренъ за него и трѣбва да го плати, освѣнъ въ извѣрѣденъ случай (force majeure), а за нехванѣтитѣ престѣпници отговаря началника на отдѣленнето подъ вѣдомството на което се намира счупената, развалената или изгубената вещь.

При горензложеното присъвокуплявамъ още че тоже отъ сега за въ бѣдѣже нѣма да се приематъ и не ще се разрѣшава да се исплащатъ ония документи, които се представятъ за исплащане, а въ текущия бюджетъ за подобни работи нѣма предвидѣни сумми, или же въ документа сѣ означени нѣкои нѣща, които не трѣбва да фигуриратъ въ подобни документи.

Предписвамъ да се даде най голѣма гласность на настоящий приказъ между служащитѣ на общинското управление.

София, 30 декемврий 1883 г.

и. д. Кметъ: Д. Н. Коцовъ.

ПРИКАЗЪ

№ 1.

Забѣлѣзвамъ, че нѣкои отъ служащитѣ при повѣренното ми общинско управление сами се распорѣждатъ за купуване или направяние на нѣкои нѣща за смѣткана управлението.

Предъ видъ на това, предписвамъ за точно и не употребително изпълнение за напредъ отъ страна на всичкитѣ служащи въ общинското управление, слѣдующето:

Да не се порѣчва и да се некупува положително нищо безъ предварително за това разрѣшение отъ страна на общинското управление, защото въ противенъ случай зарѣченното или купенното нѣщо, безъ съблюдене на настоящий приказъ нѣма да се признава за смѣтка на общинското управление, а за смѣтка на лице, което го е порѣчало безъ разрѣшение.

София 2 януария 1884 год.

и. д. Кметъ: Д. Н. Коцовъ.

ПРИКАЗЪ

№ 2.

Прѣзъ нощта срѣщу 2 того, въ преминало врѣме, направихъ неочаквана ревизия на Софийската пожарна команда, и като намѣрихъ дежурния буденъ и коньетѣ и инструментитѣ въ порядъкъ, исказвамъ своята благодарность на командира на командата г. М. Начова за тая редовность.

Прѣписъ отъ настоящий приказъ да се събощи г-ну командиру за свѣдѣние.

София, 2 януарий 1884 год.

и. д. Кметъ: Д. Н. Коцовъ.

По Варненското окръжие.

ПРИКАЗЪ

№ 261.

Подвѣдомственний ми Добричскій околийски началникъ съ рапорта си отъ 15 того подъ № 4095, ми

донася, че ако да е предписалъ нѣколко пѣти на Гелинджикскій общинскій кметъ за да представи пужднитѣ протоколи по предаванетоъ и приемањето дѣлата и управлението на Гелинджикската община отъ бившия общинскій кметъ на новоназначения Димитръ Паскаловъ, но той и до днесъ не ги е представилъ.

Вслѣдствие на това и като имамъ предъ видъ че отъ тѣзи негова постѣпка и бавность става излишна переписка, съ настоящитѣ си като права мѣрѣние на Гелинджикскій общинскій кметъ, предлагамъ му въ най-късо врѣме да представи Добричскому околийскому началнику въпроснитѣ протоколи.

Г. Варна, 30 ноемврий 1883 год.

Окр. Управитель: Г. Тишевъ.

ПРИКАЗЪ

№ 262.

На основание чл. чл. 7 и 23 букви а и б, отъ „законътъ за окръж. управители и околийскитѣ началници“ и телеграммата отъ господина Министра на внѣшнитѣ работи отъ 25 ноемврий т. год. подъ № 3972, обявямъ:

1. Кметовѣтъ съ общинскитѣ свѣти отъ Добричската околия да сѣ распорѣдятъ и съставятъ купове, веѣки единъ отъ 50 души, отъ всичкитѣ първостепенни мюсюлмански избиратели отъ Добричската околия, (чл. 71 отъ избирателния законъ), които да приканятъ да се събератъ на 18 декемврий да избератъ изъ помежду си гласни, съгласно чл. чл. 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 64, 65, 66 и 67 отъ избирателния законъ.

2. Съставенитѣ отъ кметовѣтъ списъци на избирателни гласни да ми се прѣдставятъ немедленно (чл. 73);

3. Съ утвърдението списъцитѣ, чрезъ приказъ който има да се издаде, ще се свикатъ и гласнитѣ отъ цѣлата околия въ г. Добричъ слѣдующата недѣля (т. е. на 25 декемврий) за да избератъ мюфтия за Доб. околия.

4. При избиранието мюфтия, трѣбва да се има прѣдъ видъ неврѣменно лице, което да притѣжава диплома „Русъ“ и да бѣде български подданикъ.

5. Упълномощавамъ Добричск. окол. началникъ да надзирава изборѣтъ да стане съгласно съ избирателния законъ.

Г. Варна, 3 декемврий 1883 год.

Окр. Управитель: Г. Тишевъ.

ПРИКАЗЪ

№ 281.

На основание чл. 19 буква е отъ Устава за полицейската стража и съгласно рапорти на Варненскій гр. началникъ отъ 14 того подъ № 1705 отчислявамъ отъ 13 декемврий за пиянство младшия стражаръ Иванъ Тодоровъ, а на негово мѣсто отъ сѣщия денъ назначавамъ Иванъ Д. Коларовъ.

Варна, 17 декемврий 1883 год.

Окр. Управитель: Г. Тишевъ.

По Видинското окръжие.

ПРИКАЗЪ

№ 84.

По причина, че въ районътъ на Гж зовската община, споредъ донесението на Видинския околийски началникъ, презъ цѣлото лѣто се е скитала една крава юва, безъ да се распорѣдилъ тамошния кметъ да извѣсти за нея на околийския началникъ, то на основание на това, правя строгъ виговоръ на кмета отъ Гжзовската община.

Преписъ отъ настоящия приказъ да се прати до всичкитѣ общини въ повѣренното ми окръжие, за знание.

г. Видинъ 7 декемврий 1883 год.

Видинский окр. управитель: Райновъ.

По Търновското окръжие.

ПРИКАЗЪ

№ 209.

Забѣлжило се е, че нѣкои отъ старшитѣ и младшитѣ стражари, въпреки дисциплината и полицейскитѣ правила, позволявали си ноця да излѣзватъ изъ стражарскитѣ казарми и ходятъ по кахвенетата и кахвешантанитѣ и други публични мѣста да се веселятъ между публиката; такова поведение на стражаритѣ като е непростимо и е съвсемъ противно на закона за стражата, предлагамъ на Г. г. околийскитѣ началници и градски пристави строго да глѣдат за поведението на стражарскитѣ чинове и ми рапортирватъ незабавно за да могатъ да се наказватъ примѣрно, онѣзи които бихъ си позволявали и за напрѣдъ да иматъ такова повѣдение, което се счита полицейска емодрализация.

Търново, 6 декемврий 1883 год.

Търновский окръженъ управитель: Марковъ.

ПРИКАЗЪ

№ 210.

Нѣкои отъ младшитѣ и старшитѣ стражари въ окръга, като забравятъ своитѣ обязанности, било спрямо погорнитѣ военни и граждански власти, било спрямо публиката, производатъ твърдѣ лошаво впечатление съ недоброто си отношение; за това предлагамъ на всичкитѣ стражарски чинове по окръга да биватъ твърдѣ вежливи въ отношенията си съ всѣкого, както го предписва самия утавъ; въ противенъ случай и за най-малкото опущение и несъображение съ закона за стражата ще се наказватъ виновницитѣ строго и безъ прошка.

г. Търново, 6 декемврий 1883 год.

Търновский окр. управитель: Марковъ.

ПРИКАЗЪ

№ 211.

Съгласно съ чл. 19 бук. е отъ устава за полицейската стража никой отъ Г. г. околийскитѣ началници не може да отчислява и зачислява стражари въ околията

си, нито пъкъ може да сменя облѣкло и оружже отъ едни стражари и го туря на други преди да ми се представи предложение за отчисление или зачисление стражари и преди да излѣзпи мой приказъ въ това отношение; които отъ Г. г. околийскитѣ началници не се съобразятъ съ настоящия ми приказъ строго ще се подлагатъ на отговорность.

Търново, 8 декемврий 1883 год.

Търновский окръженъ управитель: Марковъ.

ПРИКАЗЪ

№ 220.

На старшия коннии стражаръ отъ Кесаревската околия Юрданъ Кюевъ, завѣдующий писменната часть на стражаритѣ, правя мѣрzenie, за немарливо изпълнение на служебнитѣ си обязанности, което мѣрzenie да се запише въ послужния му списъкъ.

Търново, 20 декемврий 1883 год.

Търновский окръженъ управитель: Марковъ.

ПРИКАЗЪ

№ 221.

На и. д. секретаря при Дръновското околийско управление Занкова, права мѣрzenie за дѣто той, безъ позволение даже и безъ знание на околийския началникъ, е дохождалъ въ Търново на 11 текущий декемврий.

Търново, 22 декемврий 1883 год.

Търновский окръженъ управитель: Марковъ.

Отъ Руссенско окръжие

ПРИКАЗЪ

№ 185.

Руссенский окр. врачъ съ отношение отъ 2-й того № 195 ми явява, че Медицинския Съвѣтъ въ засѣданнето си отъ 10-й того, постановилъ: „Вакцинаторитѣ щожъ получатъ опредѣленно съдържание, пѣматъ право за особенно възнаграждение“.

Относително фельдшеритѣ, като не сѣ самотоятелни медицински чинове, не се ползватъ съ особенно отъ съдържанието си възнаграждение.

Горѣизложеното обявявамъ за знание на жителитѣ отъ повѣрениия ми окръгъ.

Руссе, 28 ноемврий 1883 год.

Окръженъ управитель: П. В. Горбановъ.

До Г-на Министра на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

РАПОРТЪ

№ 9093.

Честъ имамъ да ви ява, господине Министре, че даждията въ вверенното мене окръжие успѣшно се събиратъ и внасятъ въ Ковчежничеството. Презъ миналий поемврич и до 24 текущи декемврий въ тукашното Ковчежничество сѣ постѣпнили отъ прями даждия 348,679 лева и 33 стотинки.

г. Търново, 28 декемврий 1883 г.д

Търновски окръженъ управитель: Марковъ,

Телеграфически депеши

на

„ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ“.

(Агенция Хавасъ).

8 януарий 1884 година.

Цариградъ. Увѣряватъ че Султанътъ като се придържалъ о меншинството на свѣта повторително е отказалъ да приеме оставката на Гръцкѣи патриархъ.

Загребъ. Въ засѣданнето на диетата, когато единъ депутатъ говореше върху предложението да се представи адресътъ на краля, председателътъ прие кралевска грамота, която заповѣдва да се отложи диетата. Засѣданнето се закри на часътъ.

Лондонъ. На Times извѣстиятъ че дървешитѣ и шейховетѣ се събрали при Картумъ и приканили населението да се покорятъ на Махди, чиято войска ще пристигне въ града до десетина дни.

9 януарий 1884 година.

Цариградъ. Портата е телеграфирала до Муссуръ Паша за да влѣзе въ размѣнение на взглядове съ Англия относително Египетъ.

Тази първа направена отъ Портата относително Египетъ постѣпка е предизвикана отъ взетото мимо върховната власть рѣшение на новий Египетски кабинетъ да изостави Суданъ, съгласно желанието на Англия.

Римъ. Днесъ Гордонъ Паша се качи на корабъ въ Бриндизи отивайки за Египетъ.

Лондонъ. Вѣстникъ Times настоява да доказва нуждата да се задържи Картумъ.

10 януарий 1884 година.

Виенна. Г. Калноки даде вчера обѣдъ на г. Гирса. Г. Графъ Калноки и г. Гирсъ се разговаряха на дълго както преди обѣда тъй и послѣ.

Г. Гирсъ отзаранъ замени за Петербургъ. До станцията го придружиха Руския посланикъ и персонала при Руското посолство.—Г. Тисла, Унгарский президентъ министръ, пристигна тука отзаранъ и биде приетъ отъ императора на аудиенция, която се продължи доволно врѣме.

11 януарий 1884 година.

Парижъ. Сенатътъ въстанови тритѣ милиона фр. кредитъ за продължаванieto работитѣ по направата на желѣзницата въ Сенегалъ.

Маркизь Ченгъ приема отговорността на обнародваното отъ Revue Allemande писмо, но той осмѣжда обнародваното му.

Тимишваръ. Докторъ Розенбергъ, който убилъ Графа Батиани на Дуелъ, се осѣди на двѣгодишенъ затворъ въ окови.

Лондонъ. Едно писмо отъ Сиръ К. Дилке казва, че планътъ на Гордонъ Паша е да предаде Суданъ на

едно врѣмешнитѣ му султани. Той се надѣва, че населението ще ги приеме и ще остави Махдия.

Гордонъ Паша ще склучи съ нихъ търговски трактатъ, въ който ще се забранява търгованието съ робию.

Страсбургъ. Въ комитета на мѣстното представителство, г. Косшлинъ обяви при всеобщо одобрение, че нападенията противъ г. де Мантофела изразяватъ изключително личнитѣ взглядове на г. Бюлашъ, но четѣ никакъ не съотвѣствозатъ на чувството на комитета. Г. Косшлинъ прибави: Алзасъ и Лотарингия ще се покаже признателна ако, г. Мантофель слѣдва едно благоклонно управление.

12 януарий 1884 година.

Лондонъ. Лондонската търговска камара ще помолѣ Лорда Гранвилъ да не одобрява конвенцията на г. Лессенса съ Англичанитѣ притежатели на кораби.

Парижъ. Една телеграма изъ Хонгъ-Конгъ извѣстиява че Адмиралъ Курбе е отложилъ аттакването на Бак-Нимъ до гдѣ пристигнатъ подкрѣпленитѣ.

Цариградъ. Въ Каладжикъ, Кастамболско, отъ 15 дни насамъ се заблѣжватъ чести землетресения. Съсипали сж се нѣколко минарета, но не извѣстиятъ за убити хора.

Берлинъ. Имперский официаленъ вѣстникъ извѣстиява че Мюнстерский епископъ Брюкенамъ е амнистиранъ съ кралевски указъ отъ 9/21 януарий.

Слѣдователно опредѣленитѣ отъ правителството приходи за Мюнстерската епархия ще почнатъ напово да се зематъ отъ 1 януарий 1884 година.

Лондонъ. Вѣст. Times казва, че генералъ Вудъ организира една турска бригада отъ 1700 человекъ, вече свикани; офицеритѣ въ тая бригада ще бѣдѣтъ Англичани.

Лондонъ. Правителството приготвюва единъ армейский корпусъ отъ 10 хиляди человекъ за да ги испроводи въ Египетъ, ако стане нужда. Корабитѣ, които ще ги пренесатъ, сж вече готови.

13 януарий 1884 година.

Каиро. Гордонъ Паша пристигна въ Каиро. Опровергава се поворазнесенный слухъ, че една частъ отъ войската на генерала Хикса се била ужъ избавила.

Виенна. Официалний вѣстникъ обнародва единъ императорски приказъ, който сакционира отлаганието сѣсенитѣ сѣдилища въ Египетъ.

Fremdenblatt обявява за безосновна обнародваната отъ вѣстницитѣ новина, че подъ извѣтъ за предпазване единъ regimentъ Олави билъ ужъ готовъ да тръгне за Хърватско.

Отзаранъ въ Флоренцдорфъ, недалеко отъ Виенна, единъ полицейский агентинъ билъ убитъ съ револьверъ. Убиецътъ, по видимоу работникъ, е арестованъ на часа. У него сж се намерили револьверъ, кама, и една бомба съ димамитъ. Той не рачи да отговаря на какви да сж запитвания.

Отъ главното управление на пощитѣ.

ИЗВѢСТІЕ

№ 219.

Главното телеграфо-поченско управление има честь да извѣсти, че се открива въ г. Лѣсковецъ (Търновско окръжие) телеграфо-поченска станция съ приеманіе вж-трѣбна и международна кореспонденция.

ИЗВѢСТІЕ

№ 221.

Главното телеграфо-поченско управление, има честь да извѣсти, че отъ 17 текущий януарий се нарежда право поченско съобщение между София и Самоковъ, за проста и препорѣчана кореспонденция по слѣдующето распределение: пощата отъ София за Самоковъ ще трѣбва въ сѣда и недѣля въ 8 часа рано, а отъ Самоковъ въ София ще пристигва въ вторникъ и петъкъ въ 5 часа вечеръ. Паричната и посилочна кореспонденция ще се испраща за Самоковъ по съществуващия до сега редъ, презъ Радомиръ.

Отъ Минист. на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 45.

Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията има честь да объяви на българскитѣ учени и сисатели, че то е обрело нижеслѣдующитѣ премии на онѣзи отъ тѣхъ, които до края на настоящата 1884 год. напишатъ и представятъ въ това Министерство най доброто, най общедостъпното и приспособието къмъ българското селско стопанство ръководство по слѣдующитѣ отрасли:

- а) по земледѣлието, лева 2500;
- б) по скотоводството, лева 1200;
- в) по лозарството и по винодѣлието, лева 1200, и
- г) по садоводството, лева 1200.

Представенитѣ съчинения ще се разгледатъ отъ учебний съвѣтъ при Министерството на Просвѣщеніето въ присѣдствіето на двама делегати отъ Министерството на Общитѣ Сгради и пр. и одобренитѣ отъ тѣхъ ще си останатъ пълна собственность на съчинителитѣ; Министерството ще има грижа само за тѣхното распространение.

Забѣлѣжка. Г. г. съчинителитѣ ще иматъ добрината да обърнатъ внимание особено на слѣдующитѣ части отъ поименованитѣ отрасли:

1.) По Земледѣлието: видове на почвата, практическо распознавание на почвата, нужни за всяка почва торъ, врѣме и начинъ за наторявание разнитѣ почви, пригоднитѣ за всяка почва растения; бързо и икономическо за нашитѣ селяни работане на земята и прибиране храната, поддържаніе чистотата на семената; залазване растенията и хранитѣ отъ повреждане и развала; удобнитѣ за оране и посѣване врѣмена, най

добритѣ за нашитѣ мѣста и срѣдства оръдия за работение земята, за жетва, за превозване и върханіе хранилѣ; най първитѣ и възможнитѣ за българина днесъ за днесъ срѣдства и оръдия по улучшеніето на неговото земледѣлие, указваніето на получаемитѣ въ просвѣтенитѣ страни количества произведения отъ еднаква по количество и качество земя и причинитѣ на това и въобще ясно и осязателно посочване на всичко, що се касае до рационалното работение на земята и що може да се примѣни още отъ сега на земледѣлието въ България.

2.) По скотоводството: най добритѣ и възможнитѣ въ България породи отъ едъръ и дребенъ добитъкъ; самоусвършенствование на съществуващитѣ породи, най годната храна за всѣка порода, гледаніе на разнитѣ породи зимѣ и лѣтѣ; предпазване отъ разни болести; практическото распознавание и лѣкувание на болнитѣ добитѣци; построяване на яхиритѣ и другитѣ мѣста за ношувание и зимување разнитѣ породи и др. под.

3.) По лозарството и винодѣлието: практическо запознавание на каква почва каква лоза може най добръ да успѣва; качеството на торовѣтъ споредъ почвата; най добритѣ породи гроздие за вино или за ледене; най добрий начинъ за обработване на лозята споредъ положеніето на мѣстата и почвата, събиране на гроздието, тѣпканіето, нужнитѣ сѣдове, наливание на виното, сѣдове за това, мѣста за държаніе на виното, претаканіе и времена за претаканіе, какъ се правятъ по прочугитѣ вина въ другитѣ страни, какви вина трѣбва да се приготвятъ у насъ, какъ да се запазватъ отъ развала и отъ обезсилване, какъ трѣбва да се испращатъ на далечъ и по море на проданъ, какъ какви вина бихме могли да испратимъ и др. под.

4.) По садоводството: удобнитѣ за овощни дървета почви, распознавание какви дървета прилягатъ на извѣстна почва, най добритѣ и възможнитѣ за България овощия, начи ъ и врѣме за сѣяние, гледаніе на разнитѣ породи овощни дървета, чистение, присажданіе; събиране на плодетѣтъ, тѣхното съхранявание, сушеніе на сливитѣ и др. под.

София, 2 януарий 1884 година.

Главенъ Секретаръ Д. В. Храновъ.

Отъ Министерството на Външнитѣ Дѣла.

СЪОБЩЕНИЕ

№ 50.

Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията обявява, че нѣкой си Алеко Кочовъ, българинъ, изъ Търново, който отъ началото на м. януарий 1882 г. е отектствувалъ отъ роднитѣ си градъ презъ пощата на 4-й м. априлий се е удавилъ въ р. Дунава при г. Рени.

Това се съобщава на родителитѣ, роднинитѣ и наследнитѣ за покойнитѣ за тѣхно знание.

София, 5-й януарий 1884 година.

Главенъ секретаръ: П. А. Черневъ.